Eugen Roth,

La dentkuracisto

tradukita de Manfred Retzlaff

...

Ne ĉiuj molaj seĝoj estas
sidejoj plaĉaj, kie restas
volonte ni; precipe tiuj
konataj seĝoj, antaŭ kiuj
la dento-kuracist' praktikas
kaj sian arton artifikas.
Ridete diras li sen koro:
„Ja estos preskaŭ sen doloro!'
Sed, bedaŭrinde, sub la plombo
puŝiĝas li al katakombo.
Per la hoketo en la fundo
laboras li en la dent-grundo.[2]
Kaj per borilo li sen ĝeno
penetras ĝis la nerv-fadeno.
Nun montru, hom', anim-grandecon!
Ĉar li kontrolas la taŭgecon
de l' pinglo, kiun li nun prenas
por pruvi, ke doloro-plenas
interne vi; sed vi ekstere
restadu firma, kvazaŭ fere.
Se ambaŭ vi nun pruvis tion,
ekfermas la dentisto ĉion.
Nun kronas sian verkon li
per or', rekonsoliĝas ni
kaj montras niajn dentojn ree
kun larm' ankoraŭ, sed senvee.
Fanfaronul' silentas pri
la timo, kiun sentis li.

. . .

[2] aŭ:
Kontrolas li la dentan fundon

Traduko de la Germana poemo "Der Zahnarzt" de EUGEN ROTH *(∗1895-01-24 – †1976-04-28) en Esperanton de* MANFRED RETZLAFF *(∗1938-11-04).*

Arg-513-1012 (2010-02-19 09:52:07)

eĉ atingante ties grundon.